

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011013
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hric
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8717011013.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. augusta 2021, samosudcom JUDr. Vladimírom Hricom, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

L. X. H. S. V. I. Q. J. H. , nar. XX.XX.XXXX P. W., okr. W., trvalé bydlisko
Ž. XXX, C. L., živnostník,

je vinný, že

dňa 14.08.2016 v čase okolo 18.30 hod. na presne nezistenom mieste v obci Ždiar, okres Poprad, cestou od čerpacej stanice, po predchádzajúcom incidente s maloletými deťmi, obžalovaný zastavil vlastné osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, evidenčné číslo L. XXX S. pri maloletom I.. X., nar. XX.XX.XXXX, jazdiacom na bicykli, kričal na neho a opakovane žiadal držaním ho za telo, aby nastúpil do jeho vozidla, čo poškodený mal. I.. X.. napriek svojmu nesúhlasu v obave urobil, kde ho L. X. na tomto vozidle zaviezol na dresu svojho bydliska v obci Ždiar, kde musel maloletý I.. X.. na pokyn obžalovaného L. X. zodvihnúť svoje ruky a oprieť ich o plot danej nehnuteľnosti a takto ho obžalovaný L. X. dvakrát udrel dáždnikom po chrbte s tým, že ho následne pustil domov, čím mu spôsobil na chrbte modrinu bez potreby lekárskeho ošetrenia,

t e d a

inému bez oprávnenia brániť užívať osobnú slobodu a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím, hrozbou bezprostredného násillia a na chránenej osobe - dieťati,

č í m s p á c h a l

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon trestu podmienienečne o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona mu u k l a d á povinnosť zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby zo dňa 04.08.2017 súd vykonal dokazovanie, na základe ktorého upravil skutkový stav tak ako je to uvedené vo výroku.

V konaní na súde obžalovaný po zákonom poučení vyhlásil, že je nevinný. Pri výsluchu tvrdil, že po získaní informácie o tom, že jeho syn bol účastníkom incidentu medzi chlapcami z ich obce a tieto informácie mu podal kamarát jeho syna H. N., ktorý prišiel za ním domov a následne prišiel domov aj jeho syn a popísal mu incident. Vozidlom odchádzal z domu k svojej mame, ktorá je zdravotnou sestrou, pretože na tele syna videl škrabance na hlave a ťažko sa mu dýchalo. Na ulici stretol I. X., ktorého spoznal a vedel, že bol jeden z tých, ktorý zbili jeho syna. Po zastavení sa ho pýtal na priebeh incidentu a hneď volal jeho otcovi, ktorý je jeho kamarát. Otec ho vyzval, aby zobral jeho syna do auta a doviezol ho domov. Maloletý tento rozhovor počul a dobrovoľne nastúpil do auta, no dvere auta mu on otvoril. Cez zadné dvere do vozidla uložil bicykel do kufru a cestou, ktorá trvala asi tri minúty sa zastavil ešte doma, pretože prišiel pozrieť svojho syna a keď zistil, že bude musieť ísť s ním na ošetrovanie, tak prišiel k svojmu vozidlu a vtedy už I. X. stál pri jeho vozidle, kde čakal asi 5 minút a vybral si z auta bicykel. On zobral svojho syna do auta a išiel k domu svojej mami, ktorá ošetrila modriny a škrabance na chrbte a na rukách, vydenzifikovala ich a obviazala. Poškodený I. X. od jeho auta odchádzal s bicyklom dobrovoľne tvrdiac, že potrebuje ísť za kamarátom a on s tým súhlasil, pričom s chlapcom rozprával pokojne a kamarátskym spôsobom. Potvrdil, že ešte v ten deň incidentu prišiel k nemu domov aj P. W. a zisťoval, čo sa vlastne stalo, pretože aj jeho syn mal byť účastníkom incidentu medzi deťmi. S otcom I. X. sa stretol až nasledujúci deň a pri tomto stretnutí sa mu I. ospravedlnil.

Z výpovede obžalovaného vyplýva, že tento skutok neoznamoval otec I. X., ale skutok bol vylúčený v rámci vykonávania úkonov v súvislosti s predchádzajúceho incidentu, ktorý sa stal medzi chlapcami v obci a táto časť incidentu bola vylúčená na samostatné konanie. Zároveň poprel príkaz pre I. X. o tom, že sa má postaviť k nehnuteľnosti a poprel aj úder dáždnikom po chrbte chlapca. Podľa neho si to chlapci vymysleli a vopred sa dohodli o zhodnej výpovedi. K tejto časti incidentu však vypovedal iba sám I. X.Š. a teda nie je zrejmé, koho ďalšieho myslel obžalovaný, pokiaľ sa chlapci mali na výpovedi dohodnúť. Obžalovaný potvrdil, že v čase, keď prišiel autom k svojmu domu a mal vo vozidle I. X. (poškodeného), boli na jeho dvore turisti z jeho penziónu.

Svedok L. R. potvrdil, že bol hosťom v penzióne obžalovaného a nachádzal sa na dvore v čase odchodu obžalovaného autom a taktiež sa dopyčul o tom, že niekto mal zbiť syna obžalovaného. V tom čase už bol syn obžalovaného doma, nebolo na ňom vidieť žiadne zranenie a podľa vyjadrenia matky mal ho zbiť iný, starší chlapec. Obžalovaný sa vrátil domov aj s nejakým chlapcom a s bicyklom. Z vozidla obžalovaný vystúpil sám, svedok si nevšimol, aby z auta bol vyťahovaný cudzí chlapec, situácia tomu nenasvedčovala. Svedok počul od matky dieťaťa, že tento chlapec, ktorého doviezol obžalovaný, mal byť svedkom incidentu medzi chlapcami.

Z dôvodu rozporov vo výpovediach svedka bola prečítaná výpoveď z prípravného konania. Z tejto výpovede vyplýva, že obžalovaný po príchode autom dal príkaz nejakému chlapcovi, aby tam stál a nepohol sa. Následne prišiel za obžalovaným silnejší muž s chlapcom silnejšej postavy a došlo k slovnej výmene názorov medzi obžalovaným a týmto mužom a pri tomto obžalovaný dal súhlas chlapcovi, ktorého doviezol autom, že môže ísť preč a vtedy chlapec s bicyklom odchádzal. Príčiny týchto rozporov svedok nevedel vysvetliť a z jeho výpovede je preukázané, že sa snažil situáciu zľahčovať a nepoškodiť svojou výpoveďou v tom čase už stíhanému obvinenému.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal poškodený I. X. dňa 11.05.2021, teda skoro 5 rokov po incidente. Okolnosti skutku takmer vôbec nepopísal, situáciu o prejednávacom incidente zľahčoval až vedome skresľoval a na detaily si vraj nepamätal z dôvodu odstupe času. Spomínal si na nejaký incident, nevedel uviesť, v ktorom roku k nemu došlo a potvrdil, že s obžalovaným nemal iný incident. V súvislosti s týmto incidentom mal obžalovaný telefonovať jeho otcovi, že ho zoberie do auta a odvezie ho domov. Tvrdil,

že do vozidla nastúpil dobrovoľne, do auta zobral aj jeho bicykel z dôvodu, že on obžalovaného pekne poprosil, nakoľko už nevládal ísť na bicykli. Po vystúpení z vozidla pred domom obžalovaného sa medzi ním a obžalovaným nič nedialo. V závere výpovede uviedol, že pred vyšetrovateľom hovoril pravdu.

Vzhľadom na rozpory v jeho výpovediach bola prečítaná výpoveď z prípravného konania. Z výpovede zo dňa 19.12.2016 vykonanej za prítomnosti sociálneho pracovníka, psychologičky aj prokurátorky vyplýva, že incidentu prejednávánemu v tomto konaní predchádzal iný incident, ktorého účastníkom bol obžalovaný. Pri uvedenom incidente mal obžalovaný fyzicky napadnúť v areáli čerpacej stanice v Ždiari maloletého P. W. za prítomnosti ďalších maloletých osôb, mal ho držať pod krkom, biť ho gumovou obuvou po hornej časti tela a následne mu zobrať bicykel, ktorý svojim autom odviezol preč. Tento incident bol prejednaný v konaní Okresného súdu Poprad č. 5T/110/2016 a právoplatne bol rozhodnutý v odvolacom konaní Krajského súdu Prešov č. 2 To/17/2019 tak, že obžalovaný L. X. bol uznaný za vinného.

Poškodený vo výpovedi v prípravnom konaní ďalej tvrdil, že po vyššie uvedenom incidente on išiel smerom domov spolu s P. W. a obžalovaný prišiel k nim tak, že krikom zisťoval, kto je I. X., jeho chytil za ucho, ťahal ho, do ucha mu kričal, že čo mu urobil. Vtedy ho vyzval, aby si sadol do auta, no on to nechcel urobiť, postavil sa k autu, obžalovaný mu otvoril dvere a on musel nastúpiť do auta a bicykel mu dal do kufra vozidla. Autom ho dovezol domov. Pri plote ho vyzval, aby zodvihol ruky, oprel ich o plot a dáždnikom ho udrel dvakrát silnejšie po chrbte. Pri tomto konaní bol obžalovaný veľmi našťvaný a kričal. Až po ukončení tohto konania volal jeho otcovi. Svedok potvrdil, že toto konanie videl aj nejaký muž, no on ho nepoznal. Následkom konania obžalovaného mal spôsobené modriny na chrbte, ale nebol na lekárskom ošetrení. Pri konaní obžalovaného sa nebránil, bol ticho, lebo mal strach z možnej ďalšej reakcie obžalovaného.

Svedok P. W. na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2021 priznal, že incident v parku v blízkosti čerpacej stanice Ždiar mal s T. X., ktorého raz postrčil, no nebili sa. I. X. nemal fyzický incident so synom obžalovaného. Po tomto incidente obaja chlapci zostali v priestore čerpacej stanice a asi po hodine nečakane k nim prišiel obžalovaný a rázne sa snažil tomuto svedkovi vysvetliť, aby už nemal problémy s jeho synom a vtedy ho začal biť papučou po hornej časti tela a chytil ho pod krkom. Vtedy obžalovaný nemal žiaden incident s I. X.. Ďalej potvrdil, že po incidente obžalovaný mu zobral bicykel a tento odviezol vo svojom aute. Svedok spolu s I. X. odchádzali od čerpacej stanice smerom domov a po prejení asi 500 metrov zozadu im skrížil cestu obžalovaný autom, po vystúpení ráznym hlasom hovoril I. X.Š., aby nastúpil do auta, vzal mu bicykel, naložil ho do kufra vozidla, chytil X. za rameno, jemne ho postrčil do auta na zadné sedadlo a keď auto išlo preč, tak svedok odchádzal domov pešo. Počas chôdze asi po 30 sekundách počul prichádzať a opäť videl toto auto, preto sa schoval do staveniska. Vtedy videl v aute X.. Uvedené auto mohlo sa dostať k domu obžalovaného nielen týmto smerom, kde pôvodne odchádzalo, ale aj opačným smerom a dôvod opätovného prejazdu týmto miesto svedok nepoznal.

Manželka obžalovaného Z. X. potvrdila, že informáciu o incidente medzi W. a jej synom doniesol H. N. a na túto reagoval obžalovaný nasadnutím do auta a po jeho odchode prišiel domov aj plačúci syn, ktorý si tlačil bicykel, krk mal červený, sťažoval sa na bolesti chrbta. Obžalovaný pri návrate autom dovezol I. X., ktorý býva od ich domu asi jeden kilometer. Podľa svedkyne I. X. uviedol, že ide domov, no ona nevidela, či bicykel z auta vybral obžalovaný alebo chlapec a nevie, či dvere vozidla otvoril obžalovaný alebo X.. Tvrdila, že nepočula žiaden pokyn zo strany svojho manžela a ani výzvu na adresu X..

Výpoveď svedkyne H. X. - matky poškodeného na hlavnom pojednávaní je iba vyjadrením informácií, ktoré mala od svojho manžela o nejakom incidente medzi chlapcami a manželovi poskytol tieto informácie obžalovaný pri telefonickom rozhovore a ktorý podľa svedkyne dovezol ich syna domov. K detailom sa svedkyňa nevyjadrovala a tvrdila, že si nepamätá na udalosti.

Priateľský vzťah s obžalovaným potvrdil svedok T. X., otec poškodeného a uviedol, že o incidente medzi deťmi ho informoval obžalovaný telefónom a keď zistil, že jeho syn je v blízkosti obžalovaného, tak ho požiadal, aby mu syna dovezol domov.

Svedok na hlavnom pojednávaní tvrdil, že za prítomnosti syna riešili incident medzi deťmi, ale na detaily si už nespomína.

Svedok P. W. starší mal informácie o incidente medzi deťmi iba od svojho syna, ktorý mu popísal aj odvoz X. s bicyklom a neporozumenie konaniu obžalovaného, keď do auta nezobral aj jeho syna, ktorý mal mať už predtým účasť na inom incidente medzi deťmi.

Z vykonaných dôkazov, najmä výsluchov osôb na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že informácie o incidente medzi deťmi boli impulzom pre obžalovaného na to, aby okamžite sa vzdialil z domu, vykonal šetrenie príčin incidentu detí, no jeho správanie bolo neprimerané závažnosti a konal proti maloletým osobám z pomsty za to, že mali ublížiť jeho synovi. Agresivita jeho konania vyplýva z dôkazov, ktorými bolo preukázané, že ani po incidente, ktorý mal s maloletým P. W., ktorého zbil a zobral mu bicykel, sa nedokázal uspokojiť a pokračoval v útokoch proti maloletému I. X., ktorého považoval za ďalšieho útočníka proti jeho synovi a ktorého napriek ukončeniu nedorozumenia medzi deťmi verbálnymi prejavmi, agresivitou a použitím fyzickej sily dostal do svojho auta, naložil jeho bicykel a odviezol k svojmu domu.

Výpovede na hlavnom pojednávaní, najmä u svedkov H. X. a T. X. ako aj poškodeného sú tendenčné, preukazujú dobré vzťahy medzi nimi a obžalovaným a v záujme nepoškodenia obžalovanému sa vyhovárali na hlavnom pojednávaní na to, že si udalosti nepamätali vzhľadom na odstup času alebo zľahčovali udalosti a to najmä poškodený. Svedkovia Z. X. a hosť v penzióne L. R. vyhýbavo popísali udalosti, ktoré sa odohrali v krátkom čase na dvore a k samotnému konaniu obžalovaného po návrate, keď doviezol poškodeného a tvrdili, že nevideli moment, keď mal obžalovaný vyzvať poškodeného a pri plote ho biť dáždnikom. Svedok R. tvrdil, že on sa venoval inej činnosti.

Zo znaleckého posudku vo vzťahu k maloletému poškodenému vyplýva, že psychologickým vyšetrením pomocou pamäťových testov a ani v projektívnom teste neboli zistené tendencie fabulačné, ani konfabulačné. Znalčka nevyvylúčila snahu poškodeného skresľovať prežitú udalosť v prospech obžalovaného z dôvodu časového odstupu, keď pri vyšetrení už tieto udalosti neprežíval tak intenzívne ako v ich priebehu a preto mohol ich aj bagatelizovať. Vyšetrovanú udalosť už hodnotil ako nepodstatnú v jeho živote, ktorú vníma ako negatívnu skúsenosť z minulosti a ktorá s odstupom času už nemá žiadne dôsledky. U poškodeného boli zistené i výčitky svedomia z vyprovokovania obžalovaného k nevhodnému správaniu sa a to pre incident s jeho synom, ktorý sa stal pred vyšetrovanou udalosťou. Podľa znalkyne nemožno vylúčiť ani ovplyvňovanie zo strany dospelých osôb a blízkeho okolia, keďže účastníci incidentu a ich rodičia pochádzajú z jedného miesta bydliska a to aj z ich vyjadrení vyplýva, že vyšetrované udalosti nemali byť riešené zainteresovanými orgánmi, ale mali si to osobne vyriešiť rodičia. Je nepravdepodobné, aby maloletý interpretoval vyšetrované skutočnosti bez toho, aby ich ako také, sám prežil.

Záveru, ku ktorým sa dopracovala znalčka na základe vyšetrenia maloletého sa potvrdili v plnej miere aj vo výpovediach poškodeného na hlavnom pojednávaní a jeho rodičov. Poškodený celú situáciu bagatelizoval, prejavili sa u neho aj pocity viny za jeho účasť na incidente medzi deťmi a s odstupom času snaha neprivodiť obžalovanému negatívny následok a nenarušiť kamarátske vzťahy medzi rodičmi. Z týchto dôvodov bola jeho výpoveď nesúvislá a bez logických odpovedí, ktorým sa často vyhýbal vyjadreniami „nepamätám, neviem, nič sa nedialo“ a pritom v tejto výpovedi svedok potvrdil, že to, čo vypovedal pred vyšetrovateľom, tak hovoril pravdu.

Obaja rodičia poškodeného na súde vypovedali všeobecne o vedomostiach z incidentu medzi deťmi a následne o zásahu obžalovaného, no ich záujem nepoškodiť obžalovanému a nenarušiť dobré vzťahy s nim, prevažoval nad záujmom prispieť k zisteniu detailov súvisiacich s incidentmi a preto ich odpovede sú vyhýbavé.

Motív konania obžalovaného vyplýva najmä z výpovedí, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, ale aj z obsahu rozhodnutí súdov vo veci č. 5T/110/2016 OS Poprad a č. 2To/17/2019 KS Prešov, kde bola prejednávaná trestná činnosť obžalovaného, ktorá bezprostredne predchádzala skutku, ktorý je predmetom tohto konania.

Uvedeného konania sa obžalovaný dopustil z dôvodu, že vedel o nedorozumení medzi deťmi, kde bol prítomný aj jeho syn, ktorý mal byť poškodený a preto obžalovaný sa týmto maloletým deťom pomstil a to najprv P. W. a následne aj I.C. X.. Jeho agresívne správanie a fyzický útok boli zhodne popísané pri oboch konaniach a nie je dôvod tieto dôkazy spochybňovať. Uvedenými dôkazmi bolo vyvrátené aj

tvrdenie obžalovaného o ošetrení syna jeho matkou, pretože tieto zranenia si mali takéto vyšetrenie vyžiadať a taktiež nie je pravdivé ani tvrdenie rodičov poškodeného o tom, že ich syna mal obžalovaný odviesť domov. Je preukázané, že obžalovaný telefonoval otcovi poškodeného až potom, čo ho dovezol domov a tam ho udrel dáždnikom po chrbte, pričom chlapec mal mať vystreté ruky a opreté o oplotenie.

Podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona zločin obmedzenie osobnej slobody spácha ten, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe.

Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, porušil záujem na ochrane osobnej slobody pred neoprávneným zásahom do jej užívania. Použitím fyzicky sily aj jej hrozbou bezprostredného násillia nútil maloletú osobu nastúpiť do jeho vozidla, pri tomto konaní použil fyzickú prevahu a telesnú silu na to, aby nezáujem poškodeného nastúpiť bol prekonaný, vozidlom ho previezol k svojmu domu, kde mu prikázal pri plote zodvihnúť ruky a tento musel strpieť údery dáždnikom po chrbte a až následne mu umožnil ísť preč aj s bicyklom, ktorý mu dovezol v aute. Pri tomto konaní poškodenému znemožnil voľný pohyb, keďže ho rukou posunul do vozidla, bicykel mu uložil do kufra, v aute ho previezol na miesto, kde bol pri ňom v bezprostrednej blízkosti a toto bránenie v užívaní osobnej slobody bolo maloletým neprekonateľné. Medzi konaním a následkom je príčinná súvislosť. Vzhľadom na vek poškodeného je nepochybné, že išlo o chránenú osobu v zmysle § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Obžalovaný je v mieste bydliska hodnotený všeobecne, v registri trestov má dva záznamy pre majetkovú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil v roku 2012 a vtedy bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Ďalší záznam má o odsúdení pre skutok, ktorý predchádzal tomuto skutku a podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený peňažný trest, ktorý zaplatil a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

V evidencii priestupkov má záznam o uložení napomenutia za priestupok na úseku cestnej premávky, ktorý spáchal 03.08.2017.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd v zmysle § 34 Trestného zákona bral v úvahu závažnosť konania, motív, nezistené poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, dobu od spáchania skutku, postoj obžalovaného k tomuto konaniu, rozsah trestnej sadzby pre tento zločin a bol toho názoru, že trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na dolnej hranici trestnej sadzby spolu s probačným dohľadom, v rámci ktorého je povinný sa podrobiť psychologickému poradenstvu, bude dosiahnutý účel trestu.

inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násillím, hrozbou bezprostredného násillia a na chránenej osobe - dieťati,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.